

Թիւեր գալիս է՝ օրհնելու և վերադառնալու, իսկ գէպ ի հարաւ կայ մի ջուր սրժողովրդի ասածին համաձայն սաստիկ խոր է՝ պարսիկների քաղաքի կործանման ժամանակ բնակիչքը իրենց ստացուածքը հաւաքելով այնտեղ են լիցրած և մինչև ցայժմ կենումէ՝ ասումեն շատ անգամ հիւրեր են երևում հոգիւններին և պահանջում են իրենց զոհ մի զոյգ ոչխար սպիտակ և սեաւ, որպէս զի բանան այդ խոր ջրի գուռը՝ բայց հովիւները վախենալով ցարդ՝ ոչ ոք չէ փորձած այդ փորձն անել, այժմ այդ աւերակներին Զիվշեռ են ասում և եթէ շրնդունենք դա Ծիծեռն անուան աղճատումը, արդէն անունն իսկ ստուգումէ զայդ իբրեւ ճշմարտութիւն, որովհետեւ Զիվշեռ իբրեւ քիւրդերէն բառեր թարգմանուումէ որձ-թռչնի, և նոքա այդ հայ քաղաքին մօտիկ լինելով և ծանօթ անշուշտ հայ ասացուածներին՝ այդպէս են անուանել, բայց կանգ առնում, իմ գրչիս դեռ թողաւորուած չէ Տարօնդ բաղմաթիւ աւերակներին, սովորութիւններին, ժողովրդական զգացմանց գէպ ի իւր կրօնը և ինչ մասերի վերայ խօսել, մանաւանդ որ շատ տեղեկութիւն իսկ չունիմ, և սրանով ևս բաւականանալով՝ առ այժմս կնքում եմ խօսքս:

ԳԵՐԳ. ՃԷՖ. Դ. ԴԱՍ. ԱԼԱԿ.

Կ. ՄԿՐՏՁԵԱՆ, ՄՇԵՅԻ.

Ըյս յօդուածը ևս կարդացուած է Մայր Աթոռոյս Գէորգեան Ճեմարանի աշակերտաց զբաղանական ժողովում,

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մայր Աթոռոյս Գէորգեան Ճեմարանի սանուները ներկայ տարւոյս Զատիկի օրը շնորհ ունեցան Աղգիւս Սրբազնատուրը Հայրապետին ներկայանալ հետեւեալ ուղերձով:

ՈՒՂԵՐՁ

Ի ՅԵՇԱՏԱԿԻ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆՆ

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՄԵՐՈՅ,

ՆՈՐԻՆ ՎԵՀԱՓԱՌՈՒԹԵԱՆ

ԿԸԹՈՒՂԻՊՈՍԻՆ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ Տ. Տ. ԳԵՐԳԵՍ Դ.

ՎԵՀԱՓԱՌ ՏԷՐ,

Էյս գերահարաչ սփռի այսօր բովանդակ արարածոց, և խաւար թանձրամած՝ յոր բանականն խարխափէր՝ հալածական ծածկի յաջաց յաներևույթու Զի յարեաւ Տէր, և լոյս ծագեաց արեղիրաց՝ կանգնեալ յաղթանակ գերիվերոյ ամենեցուն իշխանութեանց և պետութեանց, Յարեաւ Տէր,

անկախ մահ, խորտակեցան նիգ դժոխաց։ Ար զխայթոց մահուն կարճեաց՝ Տէրն Յարուցեալ՝ գոչէ զուարթ, արի՛ մարդ, անկեալդ խաւարի՝ ահա ժամ, յորում ոչ ևս ուրեք երբէք է խաւար։ Օն ի լոյս դիմեա՛ երագ՝ հաւատք, յոյս, սէր կեանք յօրինեն քեզ յարութեան. կեանք, որ ձգի երկայնի անդր ևս քան զգերեզման։ Զայս յիշատակ վերակենցաղ կենդանութեան բերէ մեզ օրս յիշատակի Տեառն Յարութեան, զարթնուի ի քնոյ, ծնանել ի լոյս անմահութեան, յարութեան ի լոյս յորում՝ որ անկաւն ի փառաց մարդ բանական՝ կանգնեցի ի նոր կեանս — յանձն պատկեր Աստուածեան։ Երանի՛ ում՝ բանին միտք զգալ զլոյս յարութեան. նա երանի՛ որում՝ բանայն զմիտս մանկանց առաջնորդել ի լոյս կենաց, ի հաստատ յոյս յարութեան — յանմահ ի կեանս։

Վեհափառ Տէր, զո՞ արդեօք քան զՎեհ Գլուխդ խնդրեցուք ի մեզ, որ զլոյս միայն երկնէք ի խորհուրդս Ձեր, ջանալ ջանայք ի լոյս առաջնորդել զճօտ Ձեր վայրափառին, զի լուսով ծանիցեն զանձինս և ի միութիւն կենաց դայցեն։ Ի գիտութիւն սնուցանէք զորդիս Ձեր. ի գիտութիւն որ զխաւար հալածէ յամենայն բանական մտաց, հետազօտեալ ի ծածուկութեան զամենայն հանգամանս կենաց՝ ըստ կատարեալ բանականութեան, յորում միայն արութիւն փոխանակէ զվատութիւն ծուլութեան, և լոյս բանական զխաբեպատիր ստուերս զգայական։ Սնուցանէք զորդիս Ձեր ի գիտութիւն, և ի բարոյականութիւն, առանց որոց կորեան ազգք և կորնչին։

Առ որ, Վեհափառ Տէր, բացէք զտաճարս լուսոյ, որոյ սանունքս ահա մերձեալ կամք առաջի վեհ Գլխոյդ ցուցանել զերախտագիտութիւնս, ոչ ի ձեռն ունայն և անցաւոր նուիրաց՝ այլ պատարագ՝ զիրաքանչիւր զսիրտ և զգացումն մատուցանելով Տեառնդ, Միանգամայն մաղթանս ջերմ վերառաքելով առ Յարուցեալն Յարուցիչ՝ երկարել զթիւ կենաց Հօրդ Մերոյ ի յարութիւն բովանդակ ազգիս ի նոր կեանս լուսոյ։ Եւ Դուք, Հայր, կարկանդէք զաջ Ձեր յօրհնել զմանկունս Ձեր, զորս ստացայրդ երազարայլ ևս դիմել ի լոյսն փրկաւէտ ըստ խնամոցդ։

Ի Դիւան Հօգեւն — Էմիլիոս Գեղեցիկ — Տէր — Էմիլիոս Գեղեցիկ

ԱՇԱԿԵՐՏ Զ. ԴԱՍ. Թ. ՊԱԼԵԱՆ.

Ի 1884 — Զ. Ա. ԴԵԼԷ 12.

ՆԱՄԱԿ ՄՈՍԿՎԱՅԻՑ.

Մոսկովայի Հայ ժողովրդականք մի փառաւոր գործ կատարեցին իբրեւ առ հաւատելոյ երախտագիտութեան. Նորա Օգոստոսիառ Աղէքսանդր Բ. Վայսեր կսկծալի մահուան ամենատխուր արկածի օրից, եօթնօրեայ հոգեհանգստեան տխրաշուք բարեմաղթութիւնները կատարելիս յորդ արտասուօք ցօղեցին Աստուծոյ տաճարը և ապա որոշեցին պատրաստել մի մեծագին